

38. Sprawy z zakresu telemediów

W tej grupie spraw warte odnotowania są sprawy dotyczące rozpowszechniania programów telewizyjnych i radiowych (podsymbol 6250). M.in. w wyroku z dnia 12 lutego 2007 r. o **sygn. akt VI SA/Wa 2173/06** – orzeczenie jest prawomocne – analizowano odmowę wydania zgody na zmianę operatora telewizji kablowej. Inicjatorem wszczętego przed organem postępowania w tej sprawie był nowy podmiot prawa handlowego. Podstawą rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej były art. 35 i 38a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (t. j.: Dz. U. z 2004 r., Nr 253, poz. 2531 ze zm.). W wyniku rozpoznania skargi Sąd uchylił zaskarżone decyzje Przewodniczącej Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz poprzedzające je uchwały KRRiT. Uznał w szczególności, że stroną postępowania w przedmiocie odmowy wydania zgody na zmianę operatora sieci kablowej powinien być też podmiot, który do tej pory był uprawniony z koncesji. W tej sprawie organ pominął go w przeprowadzonym postępowaniu. Tym samym nie dopełnił ciążącego na nim, stosownie do art. 28 K.p.a., obowiązku ustalenia, kto ma w sprawie interes prawny lub obowiązek oraz zawiadomienia wszystkich stron o wszczęciu i prowadzeniu postępowania administracyjnego.

Spośród spraw ze wzmiankowanej grupy na uwagę zasługują również sprawy ze skarg na orzeczenia organu, zawieszające postępowanie administracyjne w sprawach z wniosku o zmianę koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego (sprawy o **sygn. akt VI SA/Wa 1159/07 - 1163/07**) ze względu na dokonane przekształcenia własnościowe, złożonego w trybie art. 155 K.p.a. Jako podstawę zawieszenia, organ wskazał art. 97 § 1 pkt 4 K.p.a., w myśl którego organ zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Zagadnienie to w tej sprawie związane było, według organu, z rozpoznaniem sprawy cofnięcia koncesji udzielonej stronie. Wynik tej sprawy jest bowiem istotny dla postępowania o dokonanie zmiany koncesji. Jednak, w ocenie Sądu, organ, poprzestając na stwierdzeniu, iż wynik postępowania o cofnięcie koncesji stanowi zagadnienie wstępne w postępowaniu o zmianę koncesji, nie uzasadnił orzeczenia w wystarczającym stopniu. W szczególności organ nie wyjaśnił związku przyczynowego między postępowaniem nadzwyczajnym, toczącym się w trybie art.

155 ustawy K.p.a. w przedmiocie zmiany koncesji, a postępowaniem zwykłym w przedmiocie cofnięcia koncesji z przyczyn określonych w art. 38 ust. 2 pkt 4 ustawy o radiofonii i telewizji, tj. sprzedaży kontrolnego pakietu udziałów w spółce posiadającej koncesję. Ponadto Sąd nie podzielił stanowiska organu, który wskazał, że w wypadku cofnięcia koncesji postępowanie o jej zmianę będzie bezprzedmiotowe. Dokonane w wyniku przekształceń własnościowych przejęcie kontroli nad działalnością nadawcy, jako przesłanka cofnięcia koncesji, może być bowiem realizowane bez konieczności formułowania w koncesji warunków, odnoszących się do spraw właścicielskich w spółce koncesjonariusza.

Spośród spraw dotyczących rozpowszechniania programów w sieciach kablowych (podsymbol 6252) zwraca uwagę sprawa o **sygn. akt VI SA/Wa 894/07**. Przedmiotem postępowania administracyjnego w tej sprawie był wpis do rejestru programów rozprowadzanych do sieci telewizji kablowej, obejmujący kilka programów. W części dotyczącej dwóch programów organ wydał decyzję pozostawiającą bez rozpoznania złożone przez operatora zgłoszenie. Sąd stanął w tej sprawie na stanowisku, że pozostawienie bez rozpoznania na podstawie art. 64 K.p.a. podania o wszczęciu postępowania nie wymaga wydania decyzji administracyjnej. Jednak, oddalając skargę, uznał, że wydanie tej decyzji w rozpoznawanej sprawie stanowiło uchybienie ściśle procesowe, które nie miało wpływu na wynik sprawy. Ponadto Sąd wskazał, że w sprawie tej mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji (t. j.: Dz. U z 2004 r., nr 253, poz. 2531 z późn. zmianami). Do zgłoszenia powinny być zatem załączone odpowiednie dokumenty wskazujące, że rozprowadzanie programu nie będzie naruszało praw jego nabywcy. Kwestia rodzaju tych dokumentów została rozstrzygnięta w rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 17 sierpnia 2004 roku w sprawie szczegółowego sposobu i trybu prowadzenia rejestru programów w sieciach kablowych oraz wzoru rejestru i wzoru zgłoszenia o wpis do rejestru (Dz. U z 2004 r. Nr 194, p. 2002). Organ miał prawo na ich podstawie wezwać operatora do usunięcia braków zgłoszenia, a następnie do pozostawienia tego zgłoszenia bez rozpoznania wobec bezskutecznego upływu terminu określonego na wykonanie tej czynności.

W sprawach z podsymbolu 6254 (usługi telekomunikacyjne i eksploatacja sieci) można wyróżnić zagadnienia związane z wyjaśnieniem treści decyzji nakładającej obowiązki regulacyjne, dotyczące równego traktowania przedsiębiorców (**sygn. akt VI SA/Wa 456/07**), z odmową wyjaśnienia treści decyzji nakładającej

obowiązki regulacyjne, niezbędne do zapewnienia komunikacji pomiędzy użytkownikami przedsiębiorców telekomunikacyjnych (**sygn. akt VI SA/Wa 548/07**) oraz z odmową dokonania rezerwacji częstotliwości dla usług szerokopasmowych (**sygn. akt VI SA/Wa 1/07**).

Charakteryzując problematykę ww. spraw, zwraca uwagę prawomocny wyrok z dnia 19 lipca 2007 r. (**sygn. akt VI SA/Wa 456/07**), w którym Sąd oddalił skargę na decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (UKE) w przedmiocie wyjaśnienia treści decyzji nakładającej obowiązki regulacyjne, dotyczące równego traktowania przedsiębiorców. Sąd wskazał, iż z zestawienia treści art. 36 oraz art. 45 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.) wynika, że celem regulacji podejmowanej na podstawie art. 36 jest zapewnienie komunikowania się użytkowników końcowych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z użytkownikami innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (art. 45 ustawy). Z powyższego wynika, że art. 45 określa cel, który jest realizowany za pomocą art. 36 ustawy poprzez nałożenie obowiązków regulacyjnych. Liczba pojedyncza użyta przez ustawodawcę w treści art. 45 nie wskazuje, że obowiązek regulacyjny nakładany jest wyłącznie w stosunkach między dwoma konkretnymi przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Obowiązek, o którym jest mowa w art. 36 ustawy ma polegać na równym traktowaniu wszystkich przedsiębiorców. W zaskarżonej decyzji nie została określona nazwa konkretnego przedsiębiorcy, gdyż beneficjentami decyzji mają być wszyscy przedsiębiorcy telekomunikacyjni. W związku z tym organ nie mógł wskazać nazwy konkretnego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

W sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 548/07** prawomocnym wyrokiem z dnia 19 czerwca 2007 r. Sąd oddalił skargę na decyzję Prezesa UKE w przedmiocie odmowy wyjaśnienia treści decyzji nakładającej obowiązki regulacyjne niezbędne do zapewnienia komunikacji pomiędzy użytkownikami przedsiębiorców telekomunikacyjnych. W ocenie Sądu, przedmiotowy obowiązek istnieje dopiero od chwili wydania nakładającej go decyzji, natomiast zakres tego obowiązku obejmuje możliwość przeprowadzenia postępowania kontrolnego i zebrania informacji wytworzonych w okresie do 90 dni, poprzedzających wystąpienie Prezesa UKE w związku z kontrolą. Obowiązek przedstawienia określonych informacji w toku postępowania kontrolnego może obejmować dane powstałe przed datą wydania decyzji nakładającej obowiązek, nie oznacza to jednak, że obowiązek umożliwienia kontroli i udostępnienia danych istniał przed datą wydania decyzji.

W sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 1/07** wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2007 r. Sąd oddalił skargę na decyzję Prezesa UKE w przedmiocie odmowy dokonania rezerwacji częstotliwości dla usług szerokopasmowych. Zgodnie z przepisem art. 114 ust. 3 pkt 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą, oraz jeżeli częstotliwości objęte wnioskiem są dostępne. W ocenie Sądu, częstotliwość dostępna to częstotliwość wolna, czyli nieużywana przez inny podmiot na podstawie odpowiednich uprawnień. Niedostępność może być wynikiem dokonania rezerwacji częstotliwości na rzecz innego podmiotu. Zakaz udzielania rezerwacji kolidujących z udzielonymi wcześniej uprawnieniami dotyczy nie tylko sytuacji faktycznej, związanej z wykorzystywaniem częstotliwości, lecz także sytuacji prawnej ukształtowanej decyzjami wcześniej wydanymi. Zdaniem Sądu, w przypadku złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości, który nie może być pozytywnie załatwiony, konieczne jest wydanie decyzji o odmowie dokonania rezerwacji (wyrok jest nieprawomocny – została złożona skarga kasacyjna do NSA, dotąd nierozpoznana).

Wśród spraw z podsymbolu 6255 (pozwolenia i urządzenia radiowe) zasługuje na uwagę sprawa o **sygn. akt VI SA/Wa 1037/07**, w której prawomocnym wyrokiem z dnia 20 września 2007 r. Sąd oddalił skargę na decyzję Prezesa UKE w przedmiocie odmowy wydania zaświadczenia w sprawie pozwoleń radiowych. Zgodnie z art. 218 § 1 K.p.a. zaświadczenie może potwierdzać fakty albo stan prawny, wynikający z prowadzonych przez organ ewidencji, rejestrów bądź z innych danych, znajdujących się w jego posiadaniu. Wynika z tego, że organ administracyjny może odmówić wydania zaświadczenia m.in. w sytuacji, gdy wnoszący podanie żąda potwierdzenia okoliczności faktycznych lub stanu prawnego, które nie wynikają z ewidencji i rejestrów lub innych danych będących w posiadaniu tego organu, albo gdy żąda poświadczenia nieprawdy. Zdaniem Sądu, wydanie zaświadczenia nie służy rozstrzygnięciu sporu między stroną i organem.